

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

כרך יב, תשכ"א

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

רצון השמים הוא, אשר בדרכים רבות ושונות יעלו אליהם.

רק לעתים רחוקות יבוא הפלא.
שני פנים לכול.

שבע תהילות על לשונו, ושבעים חלקות נוססות,
ובסתר נפשו כבר כרה קברכם.

חנוך ילון

טַמָּאָה בַּמָּקוֹם טַמָּאָה

כך, טַמָּאָה, מביא א' דרור ממסורת לשון חכמים של פורת (לשונונו לעם מחזור יא, קונטרס קיב עמ' 256, הערה 2). בלשונונו: "פורת הביא מן הניקוד התימני פעם אחת גם את היחיד טַמָּאָה (בטי"ת חרוקה)" וכו'.

לא מן הניקוד התימני הביא, אלא מתורת כהנים כ"י רומי מצולם, וז"ל פורת (לשון חכמים, עמ' 112): אבל גם הַטַּמָּאָה [51 a ב"פ] וכו'. כ"י זה מנוקד בבליית, נמצא עכשיו בצילום דפוס מהדורת פרופ' א"א פינקלשטיין, ניו-יורק תשי"ז. באותו עמוד שציטט פורת (דפוס עמ' קב) נמצא במחצית הראשונה של העמוד שלוש פעמים טומאה אב¹ הַטוּמָאָה, אָב הַטוּמָאָה, אָבוֹת הַטוּמָאָה, פעמיים במחצית השנייה של העמוד: אָב הַטוּמָאָה (הוי"ו מחוקה, וממעל למחיקה חירק).

מה טעם המחיקות והניקוד — איני יודע; על כל פנים ראיה דחוקה.

¹ האל"ף קמוצה ואחרי הבית נקודה ורשמי מחיקה.